

רע"פ 8716/13 - סאלח דיאב נ' מדינת ישראל

רע"פ 8716/13 - סאלח דיאב נ' מדינת ישראל עליון

רע"פ 8716/13

סאלח דיאב

נגד

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

[13.08.2014]

כבוד השופט ח' מלצר

בשם המבקש - עו"ד חאתם אבו אחמד

בשם המשיבה - עו"ד עדי שגב

בקשת רשות ערעור על פסק-דין של בית המשפט המחוזי בירושלים מתאריך 18.11.2013 בתיקים: עפ"ג 97-09-13 ו- עפ"ג 510-09-13 (בהרכב כב' השופטים: נ' בן-אור, ר' יעקובי ו-ר' וינוגרד)

החלטה

- לפני בקשת רשות ערעור על פסק-דין של בית המשפט המחוזי בירושלים הנכבד מתאריך 18.11.2013 בתיקים: עפ"ג 97-09-13 ו-עפ"ג 510-09-13 (בהרכב כב' השופטים: נ' בן-אור, ר' יעקובי ו-ר' וינוגרד), שבגדרו התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על המבקש בבית משפט השלום בירושלים הנכבד (כב' הנשיאה ש' דותן) ב-ת"פ 31321-03-10, ונדחה ערעורו של המבקש על עצם הרשעתו ועל חומרת העונש שנגזר עליו. בפסק-דין של בית משפט השלום הנכבד הורשע המבקש בעבירות הבאות: פציעה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 334 בנסיבות סעיף 335(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין והיזק בזדון - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
- במסגרת קבלת ערעור המדינה בבית המשפט המחוזי בירושלים הנכבד - הומר עונש המאסר שהושת על המבקש בבית משפט השלום הנכבד (6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות) - בעונש של 8 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. יתר העונשים שהושתו על המבקש בבית משפט השלום (8 חודשי מאסר על-תנאי למשך 3 שנים) (בתנאי שהמבקש לא יעבור עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין בתוך 3 שנים) ופיצוי המתלוננים (5,000 ש"ח למתלונן 1 ו-300 ש"ח למתלונן 2) - אושרו על-ידי בית המשפט המחוזי ונותרו בעינם.
- יצוין כי עונש המאסר שהושת על המבקש בבית המשפט המחוזי - עוכב עד להחלטה אחרת, תחילה בהחלטת בית המשפט המחוזי הנכבד מתאריך 17.12.2012 ולאחר מכן בהחלטת בית המשפט המחוזי 24.12.2013. להלן יובאו בקצרה הנתונים הדרושים להכרעה במכלול. תמצית העובדות והנתונים הרלבנטיים

4. כתב האישום אשר הוגש נגד המבקש כלל שני אישומים המתארים שני אירועים נפרדים: בנוגע לאירוע הראשון יוחסה למבקש פגיעה של המתלונן 1, אשר נחלץ לסייע לאדם אחר, אשר הותקף אף הוא בשכונת שיח ג'ראח, במזרח ירושלים. בנוגע לאירוע השני יוחסה למבקש תקיפה של אדם שניסה לצלמו בעת שבוצע מעצרו עקב האירוע הראשון, וגרימת היזק בזדון למצלמתו של אותו אדם.

5. הרשעתו של המבקש בבית משפט השלום הנכבד התבססה על קביעות וממצאים עובדתיים, שלפיהם המבקש זוהה כאחד התוקפים של המתלונן 1 וכזה שגרם לפגיעתו, וזאת בהסתמך, בין היתר, על שני קטעי וידאו שתיעדו את האירוע הראשון ועל עדויות שונות. בית משפט השלום הנכבד קיבל אומנם את טענת המבקש כי נפל פגם באופן ניהול החקירה בעניינו, במיוחד בנוגע לאופן שבו התבצע זיהוי של המבקש, אך סבר כי אין מדובר בפגם היורד לשורש ההליך אשר יש בו כדי להעיב על הממצאים.

ביחס לאירוע השני - הרשעתו של המבקש בבית משפט השלום הנכבד התבססה על עדויותיהם של המתלונן 2, של השוטרים שביצע את המעצר ושל עד נוסף לאירוע. יצוין כי בעדותו של העד הנוסף בבית המשפט הוא ציין כי נוכח חלוף הזמן הוא מתקשה לזכור את פרטי האירוע, אך הוא סומך ידיו על אמרתו שלו במשטרה, בסמוך לאחר האירוע. עקב כך התקבלה אמרתו של העד הנוסף, כפי שנגבתה במשטרה.

6. בתאריך 7.7.2013 גזר בית משפט השלום הנכבד את דינו של המבקש והושתו עליו העונשים שפורטו בפיסקה 2 שלעיל. כאמור, המדינה והמבקש ערערו על פסק-דינו של בית משפט השלום (זו על קולת העונש וזה על עצם ההרשעה וחומרת העונש). ערעורו של המבקש נדחה ואילו ערעור המדינה התקבל ועונשו של המבקש הוחמר, כפי שפורט בפיסקה 2 שלעיל. בית המשפט המחוזי הנכבד לא מצא מקום להתערב בממצאים העובדתיים שנקבעו בבית משפט השלום, לרבות לעניין זיהוי של המבקש, ואף לא במסקנותיו של בית משפט השלום הנכבד בנוגע למחדלי החקירה להם טען המבקש. בכל הנוגע לעונש, בית המשפט המחוזי הנכבד קיבל את עמדת המדינה, שלפיה חומרת העבירות בהן הורשע המבקש - אף לאחר שקלול נסיבותיו האישיות של המבקש - מצדיקה כי יושת על המבקש עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

7. מכאן הבקשה שלפני, המופנית הן כנגד קבלת ערעור המדינה והן כנגד דחיית ערעורו של המבקש בבית המשפט המחוזי הנכבד.

טענות הצדדים

8. המערער, באמצעות בא-כוחו, חוזר בבקשתו זו על מרבית הטענות שהעלה בפני הערכאות הנכבדות הקודמות. כך, במישור של הכרעת-הדין חוזר וטוען המבקש למחדלי חקירה, אשר אירעו בעניינו, במיוחד בכל הנוגע לשאלת זיהוי בזירת האירוע. פרט לכך מעלה המבקש טענות שונות המבקשות למזער את חלקו בכל הנוגע למעורבותו באירוע הראשון. במישור של גזר-הדין סומך המבקש את ידו על גזר-דינו של בית משפט השלום, ששם את הדגש על נסיבותיו האישיות של המבקש, כמפורט לעיל.

9. המשיבה מצדה סומכת את ידיה בתגובתה - על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד, והיא סבורה כי המבקש לא מעלה בבקשתו כל טענה שיש בה כדי להצדיק מתן רשות ערעור לדיון ב"גלגול שלישי".
דיון והכרעה
10. לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובת המשיבה ובחומר שצורף אליהן - הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות, שכן היא איננה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך, המצדיקה הענקת רשות ערעור ב-"גלגול שלישי" (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007) ואף לא נראה כי נגרם פה למבקש עיוות דין, כמשמעו בפסיקה. אבהיר הדברים בקצרה להלן.
11. המבקש איננו מתיימר כלל לטעון בבקשתו כי המקרה מעורר סוגיה עקרונית החורגת מעניינו הפרטני. המבקש סבור, עם זאת, כי נוכח מה שהוא מזהה כמחדלי חקירה רבים - יש מקום להתערב בפסק-דינו של בית המשפט המחוזי על-ידי מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי". טענותיו של המערער מתייחסות בעיקרן לממצאים עובדתיים של בית משפט השלום הנכבד - ובאלה אין מקום להתערב, ככלל, אף במסגרת של ערעור בזכות. גם במסקנותיהן של הערכאות הקודמות - כי הפגמים שנפלו בחקירה אינם יורדים לשורש ההליך - אין בידי להתערב, שכן אף אני לא מצאתי כי התקיים כאן עיוות דין המצדיק מתן רשות ערעור.
12. מעבר לאמור לעיל הנני סבור כי יש גם מקום לדחות את בקשת רשות הערעור של המבקש אף ככל שהיא נוגעת לטענותיו כנגד העונש שהושת עליו, וזאת מאחר שלא מצאתי כי המקרה שלפנינו נכנס בגדר המקרים הנדירים בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הנהוגה, או הראויה, אשר רק הם מצדיקים מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" שעניינה בעונש שהושת על המבקש (ראו: רע"פ 1276/13 שושן נ' מדינת ישראל (20.02.2013); רע"פ 905/13 חייק נ' מדינת ישראל (11.02.2013); רע"פ 8527/12 ששון נ' מדינת ישראל (28.11.2012)). עוד אציין כי ההחמרה בעונשו של המבקש על-ידי בית המשפט המחוזי הנכבד - במידה שבה נעשתה - אין בה כדי להצדיק, כשלעצמה, מתן רשות לערעור ב"גלגול שלישי".
13. נוכח כל האמור לעיל - אין בהשגותיו של המבקש כדי להצדיק מתן רשות ערעור לדיון ב"גלגול שלישי" ולפיכך בקשת רשות הערעור - נדחת.
14. עיכוב ביצוע העונש, שעליו הורה בית המשפט המחוזי הנכבד בהחלטתו מתאריך 17.12.2013 - יבוטל, איפוא, בתאריך 1.9.2014. המבקש יתייצב, איפוא, לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו - במועד האמור עד לשעה 10:00, בבימ"ר ניצן, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, טלפונים: ***** או *****.

ניתנה היום, י"ז באב התשע"ד (13.8.2014).